

ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЄ

Сьогоднішнім святкуванням ми завершуємо цикл Різдва. Після зустрічі з Іваном Хрестителем Ісус розпочне своє публічне життя, а літургія перейде до святкувань звичайного часу. У попередні дні ми бачили, як Месія був оголошений ангелами, як його відвідали пастухи та волхви, як його впізнали Симеон та Анна. Сьогодні сам Небесний Отець каже: «Це мій Син, улюблений, вибраний». І Святий Дух спускається у вигляді голуба, щоб опуститися на Нього. Це прекрасна тринітарна теофанія.

Але крім того, у хрещенні Ісуса передбачається хрещення всіх християн. Про це свідчить префація сьогоднішньої Меси: «Бо у хрещенні Христа в Йордані Ти здійснив дивовижні знаки, щоб явити таємницю нового хрещення». Ісус не зійшов у води, бо мав потребу очиститися, а щоб освятити їх. Тому, в певному сенсі, коли ми хрестимося, Отець каже нам через Ісуса: «Ти є мій улюблений син», і Святий Дух приходить до нас і дарує нам благодать.

У цьому епізоді з життя Ісуса, який Петро згадує з хвилюванням (друге читання), нам також показується смиренність Ісуса, який дозволив Івану хрестити себе. Благодать приходить до нас через плоть Ісуса. Саме через свою людськість Христос наближається до людей. Раніше – своєю видимою присутністю, а тепер – через таїнства. Тому святий Іоанн Златоуст каже: «Таємниці життя Христа перейшли в Його таїнства». Тепер, коли Церква хрестить, божественне життя передається через воду; під час Його хрещення саме людськість Ісуса освятила воду.

Звільняюча і освячуюча сила таїнств оголошується нам у першому читанні, де сказано: «Щоб ти відкрив очі сліпим, вивів полонених із в'язниці, а тих, хто живе в темряві, із темниці». Не потрібно мати велику уяву, щоб побачити в цих виразах образ реальності гріха, від якого тільки Ісус Христос може нас звільнити.

Але відродження людини не завершується звільненням від гріха. Навпаки, ми відроджуємося, щоб вести нове життя. Святий Петро говорить про Ісуса з Назарету, «помазаного Богом силою Святого Духа, який ходив, роблячи добро і зцілюючи пригноблених дияволом, бо Бог був з Ним». Той самий Святий Дух є тим, хто спілкується з нами. Тому ми покликані і здатні втілювати Христа в нашому житті. Те, що Бог нам наказує, іноді може здаватися важким. Ці труднощі зникають, коли ми розглядаємо той величезний дар, який Він нам дав і який робить нас здатними бути святими.

У Євхаристії Бог не може дати нам нічого більшого, ніж Себе самого. Нас живить сам Бог. Тому, коли ми приходимо на Месу і причащаємося, ми причащаємося тим, чим ми покликані бути: святими, як Христос є святим.